

S V E N D W I I G H A N S E N
(1922-1997)

Ventende

1960. Olie på lærred. 205 x 283 cm.

Famlende søger tre kæmper sig vej gennem et trøstesløst landskab der er brændt af og flyder med affald, himlen er grå og urolig. Deres syn er blændet, og der synes ikke at være noget mål med deres vandring. I Svend Wiig Hansens *Ventende* fra 1960 gives denne vision under atomtruslens perspektiv. Billedet er sammen med *Menneskeridt* 1959 (Aarhus Kunstmuseum) og *De søgende* 1955 (Statens Museum for Kunst) et hovedværk fra denne periode hvor Wiig bevægede sig ind på historiemaleriet. Traditionelt er historiemaleriet forbeholdt historiens sejrherre, men en atomkrig – hvem vinder den? Der er tale om et moderne historiemaleri som forholder sig kritisk til historien. *Ventende* blev malet til en udstilling i Tyskland med værker der forholdt sig til Samuel Becketts skuespil *Vi venter på Godot*, så billedet handler ikke kun om angsten for atomkrigen, men om livets mening. De tre skikkelser støtter sig til hinanden selvom ingen af dem kan se. De er end ikke søgende – de er ventende.

Svend Wiig Hansen blev uddannet på Kunstakademiet i København som billedhugger under Johannes Bjerg og Einar Utzon-Frank. Deres indflydelse kan spores i *Mennesker på en strandbred* fra 1954 (model på Esbjerg Kunstmuseum) der var tænkt som monumentalskulptur på Skagen, men blev udført i en ny version i 1995 nord for Esbjerg. De fire 11 meter høje betonfigurer fik nu titlen *Mennesket ved havet*.

Som maler er Wiig Hansen selvlært, men det skulpturelle slipper ikke i malemåden af figurerne før i 60'erne hvor det COBRA-inspirerede maleri får frit løb. Kolorismen bliver stærk og påtrængende. På trods af ofte frygtindgydende motiver som *Angst* 1976-80 (Esbjerg Kunstmuseum), så er farverne livsbekræftende.